

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR VOKIETIJOS FEDERACINĖS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS

SUTARTIS DĖL ORO SUSISIEKIMO*

Lietuvos Respublikos Vyriausybė

ir

Vokietijos Federacinės Respublikos Vyriausybė,

Būdamos Tarptautinės Civilinės Aviacijos Konvencijos, pradėtos pasirašyti 1944 metų gruodžio 7 dieną Čikagoje, narėmis,

Siekdamos sudaryti sutartį oro susisiekimui tarp ir už savo teritorijų ribų pradėti bei vykdyti,
s u s i t a r ė:

1 straipsnis SAVOKOS

1) Terminas „Konvencija“ reiškia Tarptautinės Civilinės Aviacijos Konvenciją, pradėtą pasirašyti 1944 m. gruodžio 7 d. Čikagoje, ir apima bet kurį jos Priedą, priimtą pagal šios Konvencijos 90 straipsnį, ir bet kurį Priedų arba Konvencijos pakeitimą, padarytą pagal Konvencijos 90 ir 94 straipsnius, jei šie Priedai ir pakeitimai galioja arba yra ratifikuoti abiejų Susitariančių Šalių.

2) Terminas „aeronautikos vadovybė“ – Lietuvos Respublikos atveju reiškia Susisiekimio ministeriją; Vokietijos Federacinės Respublikos atveju – Federalinę transporto ministeriją; arba abiem atvejais – bet kurį kitą asmenį arba instituciją, įgaliotą vykdyti minėtos vadovybės funkcijas.

3) Terminas „paskirtoji aviakompanija“ reiškia bet kurią aviakompaniją, kurią viena iš Susitariančių Šalių pagal šios Sutarties 3 straipsnį, raštu pranešdama kitai Susitariančiai Šaliai, paskyrė tarptautiniam oro susisiekimui vykdyti maršrutais, apibrėžtais pagal šios Sutarties 2(2) straipsnį.

4) Terminai „teritorija“, „oro susisiekimas“, „tarptautinis oro susisiekimas“ ir „nutūpimas nekomerciniais tikslais“ šioje Sutartyje turi reikšmės, numatytas Konvencijos 2 ir 96 straipsniuose.

5) Terminas „tarifas“ reiškia kainas, imamas už keleivių, bagažo arba krovinių (išskyrus pašta) tarptautinį vežimą (t. y. vežimą tarp punktų, esančių dviejų arba daugiau valstybių teritorijose) ir apima:

a) bet kurį tarifą arba mokestį, imamą už rinkai pateiktą tarptautinį vežimą, įskaitant visus tarifus, sudarytus naudojant kitus tarifus arba priedus už vežimą tarptautiniais arba vietiniais sektoriais, sudarančiais tarptautinio sektoriaus dalį;

b) komisinius, mokamus už bilietų keleiviams ir jų bagažui vežti pardavimą arba už atitinkamus krovinio gabenimo sandorius; ir

c) sąlygas, reguliuojančias gabenimo tarifo, kainos arba komiso mokesčio taikymą.

Šis terminas taip pat apima:

d) bet kurią didesnę naudą, gaunamą iš vežimo;

e) bet kurį tarifą, imamą už vežimą vietiniu sektoriumi, kuris parduotas kaip priedas tarptautiniam gabenimui ir nėra taikomas vien tik vietinėms kelionėms, ir nėra lygiomis teisėmis taikomas visiems tarptautiniams gabentojams bei jų paslaugų naudotojams.

2 straipsnis SUSISIEKIMO TEISIŲ SUTEIKIMAS

* Sutartis įsigalios 2000 m. gegužės 26 d.

1) Tarptautinio oro susisiekimo vykdymui kiekviena Susitarianči Šalis suteikia kitos Susitariančios Šalies paskirtosioms aviakompanijoms šias teises:

- a) nenustupiant perskristi jos teritoriją;
- b) nutūpti jos teritorijoje nekomerciniais tikslais;
- c) nutūpti jos teritorijos punktuose, minimuose pagal šio straipsnio 2 punktą apibrėžtuose maršrutuose, ir komerciniu pagrindu paimti arba palikti keleivius, bagažą, krovinį ir paštą.

2) Maršrutai, kuriais Susitariančių Šalių paskirtosios aviakompanijos bus įgalios vykdyti tarptautinį oro susisiekimą, bus apibrėžti Maršrutų tvarkaraštyje, kurį nustatys abiejų Susitariančių Šalių aeronautikos vadovybės.

3) Niekas pagal šio straipsnio 1 punktą nesuteikia teisės bet kuriai vienos iš Susitariančių Šalių paskirtajai aviakompanijai paimti kitos Susitariančios Šalies teritorijoje keleivius, bagažą, krovinį ir paštą bei vežti už užmokestį arba nuomos pagrindu į kitą pastarosios Susitariančios Šalies teritorijos punktą (kabotažas).

3 straipsnis

PASKYRIMAS IR EKSPLOATAVIMO ĮGALIOJIMAS

1) Tarptautinis oro susisiekimas maršrutais, apibrėžtais pagal šios Sutarties 2(2) straipsnį, gali būti pradėtas vykdyti bet kuriuo metu su sąlyga, kad:

- a) Susitarianči Šalis, kuriai suteiktos teisės, minimos šios Sutarties 2(1) straipsnyje, raštu paskiria vieną arba kelias aviakompanijas; ir
- b) šias teises suteikianti Susitarianči Šalis įgaliojo paskirtąją aviakompaniją ar aviakompanijas pradėti oro susisiekimą.

2) Šias teises suteikianti Susitarianči Šalis pagal šio straipsnio 3 ir 4 punktų bei šios Sutarties 9 straipsnio reikalavimus nedelsdama turi suteikti minėtą įgaliojimą tarptautiniam oro susisiekimui vykdyti.

3) Bet kuri Susitarianči Šalis gali reikalauti, kad bet kuri kitos Susitariančios Šalies paskirtoji aviakompanija įrodytų, jog ji yra pasiruošusi vykdyti tarptautinį oro susisiekimą reglamentuojančius pirmosios Susitariančios Šalies įstatymų ir kitų teisės aktų reikalavimus.

4) Bet kuri Susitarianči Šalis gali atšaukti kitos Susitariančios Šalies bet kurios paskirtosios aviakompanijos teises, suteiktas pagal šios Sutarties 2 straipsnį, jei ši aviakompanija pareikalavus neįrodo, kad didžioji jos nuosavybės dalis ir veiksminga kontrolė priklauso kitai Susitariančiai Šaliai, jos piliečiams ar įmonėms. Atsižvelgiant į Vokietijos Federacinės Respublikos narystę Europos Sąjungoje, jos juridiniai įsipareigojimai Europos Sąjungai lieka galioti; Lietuvos pusė atsižvelgs į tai.

5) Bet kuri Susitarianči Šalis turi teisę, laikydamasi šio straipsnio 1-4 punktų reikalavimų, paskirtąją aviakompaniją pakeisti kita. Naujai paskirtoji aviakompanija turės tas pačias teises ir pareigas kaip ir ta, kurią ji pakeitė.

4 straipsnis

EKSPLOATAVIMO ĮGALIOJIMO ATŠAUKIMAS ARBA APRIBOJIMAS

Bet kuri Susitarianči Šalis gali atšaukti arba, iškeldama sąlygas, apriboti įgaliojimą, suteiktą pagal šios Sutarties 3(2) straipsnį, jei paskirtoji aviakompanija nesilaiko teises suteikusių Susitariančios Šalies įstatymų ir kitų teisės aktų, šios Sutarties sąlygų arba nevykdo šia Sutartimi numatytų pareigų. Jei, siekiant užkirsti kelią tolesniam įstatymų ar kitų teisės aktų pažeidinėjimui, nebūtina nedelsiant nutraukti veiklą arba iškelti sąlygas, toks atšaukimas ar apribojimas bus atliktas pasikonsultavus pagal šios Sutarties 16 straipsnio reikalavimus.

5 straipsnis

LYGIATEISIŠKUMAS RINKLIAVŲ ATŽVILGIU

Rinkliavos, kurios bet kurios Susitariančios Šalies teritorijoje imamos iš kitos Susitariančios Šalies paskirtosios aviakompanijos orlaivių už naudojimąsi oro uostais ir kita aviacine įranga, negali būti didesnės už tas, kurios imamos iš nacionalinės aviakompanijos orlaivių, vykdančių tokį patį tarptautinį oro susisiekimą.

6 straipsnis

ATLEIDIMAS NUO MUITŲ IR KITŲ RINKLIAVŲ

1) Bet kurios Susitariančios Šalies paskirtosios aviakompanijos orlaiviai, atskrendantys, išskrendantys arba perskrendantys kitos Susitariančios Šalies teritoriją, taip pat degalai, tepalai, atsarginės dalys, nuolatinė įranga ir orlaivio atsargos, esančios šiuose orlaiviuose, atleidžiami nuo muitų ir kitų rinkliavų, taikomų prekių įvežimui, išvežimui arba tranzitui. Tai taip pat taikoma prekėms, esančioms orlaivyje ir suvartojamoms skrydžio per pastarosios Susitariančios Šalies teritoriją metu.

2) Degalai, tepalai, atsarginės dalys, nuolatinė įranga ir orlaivio atsargos, laikinai įvežtos į bet kurios Susitariančios Šalies teritoriją ir numatytos nedelsiant arba po sandėliavimo paimti į kitos Susitariančios Šalies paskirtosios aviakompanijos orlaivį, arba kitaip numatytos vėl eksportuoti iš pirmosios Susitariančios Šalies teritorijos, atleidžiamos nuo muitų ir kitų rinkliavų, minimų šio straipsnio 1 punkte. Vienos Susitariančios Šalies bet kurios paskirtosios aviakompanijos reklaminė medžiaga bei vežimo dokumentai, įvežant juos į kitos Susitariančios Šalies teritoriją, taip pat atleidžiami nuo muitų ir kitų rinkliavų, minimų šio straipsnio 1 punkte.

3) Degalai ir tepalai, kuriuos bet kurios Susitariančios Šalies paskirtoji aviakompanija paima į orlaivį kitos Susitariančios Šalies teritorijoje ir naudoja tarptautiniam oro susisiekimui, bus atleidžiami nuo muitų ir kitų rinkliavų, minimų šio straipsnio 1 punkte, taip pat nuo kitų specialių vartojimo rinkliavų.

4) Bet kuri Susitarianči Šalis gali šio straipsnio 1-3 punktuose minimas atsargas laikyti muitinės priežiūroje.

5) Ten, kur šio straipsnio 1-3 punktuose minėtoms atsargoms netaikomi muitai arba kitos rinkliavos, tokioms atsargoms nebus taikomi jokie ekonominiai draudimai ar apribojimai importuoti, eksportuoti arba gabenti tranzitu, kurie kitu atveju galėtų būti taikomi.

7 straipsnis

PAJAMŲ PERVEDIMAS

Kiekviena Susitarianči Šalis suteiks bet kuriai kitos Susitariančios Šalies paskirtajai aviakompanijai teisę bet kuriuo metu ir būdu, laisvai ir be apribojimų, bet kuria laisvai konvertuojama valiuta pagal oficialų keitimo kursą pervesti į savo vadovaujančią įstaigą pajamas, gautas pardavus oro susisiekimo paslaugas kitos Susitariančios Šalies teritorijoje.

8 straipsnis

PRINCIPAI, REGULIUOJANTYS SUTARTO SUSISIEKIMO VYKDYMĄ

1) Kiekvienos Susitariančios Šalies bet kuri paskirtoji aviakompanija turi teisingas ir lygias galimybes vykdyti oro susisiekimą maršrutais, apibrėžtais pagal šios Sutarties 2(2) straipsnį.

2) Vykdydama tarptautinį oro susisiekimą maršrutais, apibrėžtais pagal šios Sutarties 2(2) straipsnį, bet kurios Susitariančios Šalies paskirtoji aviakompanija turi atsižvelgti į kitos

Susitariančios Šalies bet kurios paskirtosios aviakompanijos interesus, kad nepadarytų žalos pastarosios aviakompanijos oro susisiekimui, vykdomam tais pačiais maršrutais arba jų dalimi.

3) Tarptautinio oro susisiekimui, vykdomo maršrutais, apibrėžtais pagal šios Sutarties 2(2) straipsnį, svarbiausias tikslas – suteikti talpą, atitinkančią numatomo poreikio eismui į ir iš aviakompanijas paskyrusios Susitariančios Šalies teritorijos patenkinimą. Šių aviakompanijų teisė skraidyti tarp pagal šios Sutarties 2(2) straipsnį apibrėžtų maršrutų punktų, esančių kitos Susitariančios Šalies teritorijoje, ir punktų trečiosiose šalyse bus įgyvendinama siekiant deramai plėtoti tarptautinį oro susisiekimą taip, kad talpa būtų susijusi su:

- a) poreikiu eismui į ir iš aviakompanijas paskiriančios Susitariančios Šalies teritoriją;
- b) poreikiu eismui rajonuose, per kuriuos vyksta susisiekimas, atsižvelgiant į vietinį ir regioninį oro susisiekimą;
- c) ekonomiško eksploatavimo poreikiais eismui tranzitiniais maršrutais.

4) Siekiant užtikrinti teisingą ir lygų kiekvienos paskirtosios aviakompanijos traktavimą, skrydžių dažnis, orlaivių tipai, naudojami atsižvelgiant į talpą, taip pat skrydžių tvarkaraščiai turi būti patvirtinti Susitariančių Šalių aeronautikos vadovybių.

5) Susitariančių Šalių aeronautikos vadovybės prireikus turi stengtis susitarti dėl transporto talpos ir dažnio.

6) Bet kuris susitarimas, ypač bet kurie bendradarbiavimo susitarimai dėl šia Sutartimi suteiktų teisių naudojimo, sudaryti tarp Susitariančių Šalių paskirtųjų aviakompanijų, ypač dėl bendrų skrydžio numerių naudojimo (kodo pasidalijimas) arba sutarto talpos dalies pirkimo (sublokuota erdvė), turi būti pateikti abiejų Susitariančių Šalių aeronautikos vadovybėms tvirtinti. Vienos Susitariančios Šalies paskirtosios aviakompanijos tokius susitarimus gali sudaryti tik su kitos Susitariančios Šalies paskirtosiomis aviakompanijomis ir tikslai, jeigu šios pastarosios aviakompanijos taip pat yra gavusios atitinkamus patvirtinimus, ir tik lygiateisiškumo pagrindu bei atsižvelgiant į nacionalines taisykles, taikomas kiekvienu atveju. Tokiems susitarimams su kitos Susitariančios Šalies aviakompanijomis turi pritarti šios Susitariančios Šalies aeronautikos vadovybė. Šios Sutarties 3(1) straipsnio sąlygos išliks nepakeistos.

9 straipsnis

EKSPLOATAVIMO INFORMACIJOS IR STATISTIKOS PATEIKIMAS

1) Kiekviena paskirtoji aviakompanija ne vėliau kaip prieš vieną mėnesį iki skrydžių pradžios maršrutais, apibrėžtais pagal šios Sutarties 2(2) straipsnį, taip pat prieš pradėdamos kiekvieną kitą skrydžių plano periodą, turi pranešti Susitariančių Šalių aeronautikos vadovybėms apie paslaugos pobūdį, naudojamų orlaivių tipus ir skrydžių tvarkaraščius. Apie trumpalaikius pakeitimus turi būti pranešama nedelsiant.

2) Kiekvienos Susitariančios Šalies aeronautikos vadovybė paprašyta turi pateikti kitos Susitariančios Šalies aeronautikos vadovybei tokius paskirtųjų aviakompanijų periodinius ar kitus statistinius duomenis, kurių pagrįstai gali prireikti siekiant apžvelgti talpą, kurią pirmosios Susitariančios Šalies paskirtosios aviakompanijos pateikia maršrutuose, apibrėžtuose pagal šios Sutarties 2(2) straipsnį. Tokie duomenys turi apimti visą informaciją, reikalingą vežimų apimčiai ir eismo pradžios bei pabaigos punktams nustatyti.

10 straipsnis

TARIFAI

1) Tarifai, kuriuos paskirtoji aviakompanija ima už keleivių vežimą maršrutais, apibrėžtais pagal šios Sutarties 2(2) straipsnį, turi būti pateikiami tvirtinti tos Susitariančios Šalies aeronautikos vadovybei, kurios teritorijoje yra išvykimo punktas (pagal vežimo dokumentuose nurodytą informaciją).

2) Savo tarifuose paskirtosios aviakompanijos turi atsižvelgti į eksploataavimo išlaidas, pagrįstą pelną, vyraujančias konkurencijos ir rinkos sąlygas, taip pat transporto naudotojų interesus. Kompetentingos aeronautikos vadovybės atsisakyti patvirtinti tarifą gali tik tuo atveju, jei jis neatitinka minėtų kriterijų.

3) Paskirtosios aviakompanijos tarifus turi pateikti tvirtinti aeronautikos vadovybėms ne vėliau kaip prieš vieną mėnesį iki numatytos jų taikymo dienos.

4) Jei bet kurios Susitariančios Šalies aeronautikos vadovybė nesutinka su jai pateiktais tvirtinti tarifais, apie tai ji turi per 21 dieną nuo tarifo pateikimo dienos pranešti atitinkamai aviakompanijai. Šiuo atveju toks tarifas neturi būti taikomas. Tarifas, kuris buvo taikomas iki to laiko ir turėjo būti pakeistas nauju, turi būti taikomas ir toliau.

11 straipsnis KOMERCINĖ VEIKLA

1) Kiekviena Susitarianči Šalis abipusiai suteikia bet kuriai kitos Susitariančios Šalies paskirtajai aviakompanijai teisę laikyti jos teritorijoje tokias įstaigas ir administracinį, komercinį bei techninį personalą, kurio reikia paskirtajai aviakompanijai.

2) Šio straipsnio 1 punkte minimų įstaigų steigimas ir darbuotojų samdymas turi būti atliekamas pagal atitinkamos Susitariančios Šalies įstatymus ir kitus teisės aktus, pavyzdžiui, įstatymus ir kitus teisės aktus, susijusius su užsieniečių atvykimu ir buvimu atitinkamos Susitariančios Šalies teritorijoje. Tačiau personalui, samdomam dirbti įstaigose pagal šio straipsnio 1 punktą, nereikės leidimo darbui.

3) Kiekviena Susitarianči Šalis abipusiai suteikia bet kuriai kitos Susitariančios Šalies paskirtajai aviakompanijai teisę pačiai aptarnauti savo keleivius, tvarkyti bagažą, krovinį ir paštą. Ši teisė netaikoma žemės aptarnavimo paslaugų oro daliai (orlaivio žemės aptarnavimas).

4) Kiekviena Susitarianči Šalis suteikia bet kuriai kitos Susitariančios Šalies paskirtajai aviakompanijai teisę kitos Susitariančios Šalies teritorijoje tiesiogiai savo kasose arba per savo agentus pardavinėti savo transporto paslaugas savais vežimo dokumentais visiems klientams.

12 straipsnis AVIACINĖ SAUGA

1) Kiekviena Susitarianči Šalis gali reikalauti konsultacijų dėl kitos Susitariančios Šalies taikomų saugos standartų aviacinei įrangai, orlaivių įguloms, orlaivių saugumui ir paskirtos aviakompanijos veiklai. Jei viena iš Susitariančių Šalių po tokių konsultacijų konstatuoja, kad kita Susitariančioji Šalis neveiksmingai taiko ir vykdo saugos normas bei reikalavimus, atitinkančius bent minimalius standartus, kurie gali būti nustatyti pagal Konvenciją, tai kitai Susitariančiai Šaliai bus pranešta apie šį konstatavimą bei veiksmus, kurie laikomi būtinais, kad šie minimalūs standartai būtų vykdomi; kita Susitariančioji Šalis imasi atitinkamų priemonių trūkumams pašalinti. Jei kita Susitariančioji Šalis per reikiamą laikotarpį – bet kuriuo atveju per penkiolika (15) dienų – nesiima atitinkamų priemonių, tai yra pagrindas taikyti 4 straipsnį.

2) Jei aviakompanijos veiklos saugai užtikrinti yra būtinos neatidėliotinos priemonės, Susitarianči Šalis gali imtis priemonių pagal 4 straipsnį dar iki konsultacijų pradžios.

3) Visos vienos iš Susitariančių Šalių taikomos priemonės pagal 1 ir 2 punktus yra nutraukiamos, kai tik kita Susitariančioji Šalis įvykdo šiame straipsnyje numatytus saugumo reikalavimus.

13 straipsnis AVIACINIS SAUGUMAS

1) Remdamosi savo teisėmis ir pareigomis pagal tarptautinę teisę, Susitariančios Šalys dar kartą patvirtina savo įsipareigojimą viena kitai ginti civilinės aviacijos saugumą nuo neteisėtų veiksmų. Neribodamos savo bendrųjų teisių ir pareigų pagal tarptautinę teisę, Susitariančios Šalys ypač veiks pagal Konvencijos dėl nusikaltimų ir tam tikrų kitų veiksmų, padarytų orlaivyje, pasirašytos 1963 m. rugsėjo 14 d. Tokijyje, Konvencijos dėl kovos su neteisėtu orlaivio pagrobimu, pasirašytos 1970 m. gruodžio 16 d. Hagoje, Konvencijos dėl kovos su neteisėtais veiksmais prieš civilinės aviacijos saugumą, pasirašytos 1971 m. rugsėjo 23 d. Monrealyje, ir Protokolo dėl kovos su neteisėtais veiksmais tarptautiniuose oro uostuose, papildančio Konvenciją dėl kovos su neteisėtais veiksmais prieš civilinės aviacijos saugumą, priimtą 1971 m. rugsėjo 23 d. Monrealyje, pasirašyto 1988 m. vasario 24 d. Monrealyje, reikalavimus.

2) Susitariančios Šalys paprašytos turi suteikti viena kitai bet kurią reikiamą pagalbą, padėdamos užkirsti kelią neteisėtam civilinių orlaivių pagrobimui ir kitiems neteisėtiems veiksams prieš orlaivio, jo keleivių ir įgulos, oro uostų ir oro navigacijos įrangos saugumą, taip pat bet kuriai kitai grėsmei civilinės aviacijos saugumui išvengti.

3) Įvykus civilinio orlaivio neteisėto pagrobimo arba kitų neteisėtų veiksmų prieš orlaivio, jo keleivių ir įgulos, oro uostų ir oro navigacijos įrangos saugumą incidentui arba kilus tokio incidento grėsmei, Susitariančios Šalys, pasikonsultuodamos tarpusavyje, turi padėti viena kitai palengvindamos ryšį ir taikydamos kitas atitinkamas priemones, įgalinančias kaip galima greičiau ir su minimalia rizika gyvybei likviduoti tokį incidentą arba jo grėsmę.

4) Kiekviena Susitarianči Šalis turi imtis, jos manymu, reikalingų priemonių, siekdama užtikrinti, kad pagrobtas orlaivis arba orlaivis, prieš kurį buvo padaryti kiti neteisėti veiksmai ir kuris yra jos teritorijos žemėje, siekiant apginti įgulos ir keleivių gyvybes, būtų sulaikomas žemėje, jei nebūtinai jo išvykimas. Jei tai įmanoma, tokių priemonių bus imtasi po abipusių konsultacijų.

5) Susitariančios Šalys tarpusavio santykiuose turi veikti pagal Tarptautinės Civilinės Aviacijos Organizacijos nustatytus aviacijos saugumo reikalavimus, sudarančius Konvencijos Priedus, kiek šie saugumo reikalavimai yra taikytini Susitariančioms Šalims; jos reikalaus, kad jų registro orlaivių naudotojai arba orlaivių naudotojai, kurių pagrindinė veiklos arba nuolatinė buvimo vieta yra jų teritorijoje, taip pat jų teritorijoje esančių oro uostų naudotojai laikytųsi šių aviacijos saugumo reikalavimų.

6) Kiekviena Susitarianči Šalis sutinka, kad iš tokių orlaivių naudotojų gali būti reikalaujama laikytis šio straipsnio 5 punkte minimų aviacijos saugumo reikalavimų, kuriuos kita Susitarianči Šalis taiko atvykimui, išvykimui arba buvimui jos teritorijoje. Kiekviena Susitarianči Šalis turi užtikrinti, kad jos teritorijoje būtų veiksmingai taikomos atitinkamos priemonės orlaiviui apsaugoti ir keleiviams, įgulai, rankiniam bagažui, bagažui, kroviniui ir orlaivio atsargoms patikrinti iki įlaipinimo arba pakrovimo ir jų metu. Kiekviena Susitarianči Šalis taip pat palankiai atsižvelgs į bet kurį kitos Susitariančios Šalies prašymą imtis pagrįstų specialių saugumo priemonių kilus konkrečiai grėsmei.

7) Jei Susitarianči Šalis nesilaikys šiame straipsnyje numatytų aviacijos saugumo reikalavimų, kitos Susitariančios Šalies aeronautikos vadovybė gali pareikalaus skubių konsultacijų su pirmosios Susitariančios Šalies aeronautikos vadovybe. Nepavykus pasiekti patenkinamo susitarimo per vieną mėnesį nuo tokio pareikalavimo dienos, atsiranda pagrindas sustabdyti pirmosios Susitariančios Šalies aviakompanijos ar aviakompanijų eksploatavimo įgaliojimą, jį atšaukti, apriboti arba kelti sąlygas. Skubos atveju bet kuri Susitarianči Šalis gali imtis laikinų veiksmų, nesibaigus mėnesio terminui.

14 straipsnis

IMIGRACIJA IR KELIONIŲ DOKUMENTŲ TIKRINIMAS

1) Bet kurios Susitariančios Šalies prašymu kita Susitarianči Šalis leis aviakompanijoms, kurios naudoja oro susisiekimo teisėmis abiejose šalyse, imtis priemonių, užtikrinančių, kad būtų

vežami keleiviai, tik turintys kelionės dokumentus, reikalingus atvykti arba keliauti tranzitu per prašymą pateikusia Susitariančią Šalį.

2) Bet kuri Susitarianči Šalis priims patikrinti asmenį, grąžintą atgal iš nuvykimo punkto po to, kai buvo nustatyta, kad jis neturi teisės įvažiuoti, jei šis asmuo iki išvykimo buvo sustojęs jos teritorijoje, išskyrus tiesioginį tranzitą. Susitarianči Šalis negrąžins tokio asmens į šalį, į kurią jis anksčiau nebuvo priimtas.

3) Šiuo reikalavimu nesiekiama trukdyti valstybinėms įstaigoms, tikrinančioms grąžintą nepageidautiną asmenį, nustatinėti, ar jis gali būti priimtas šioje valstybėje, arba rūpintis jį perduoti, išvežti arba deportuoti į tą valstybę, kurios piliečiu jis yra, arba kurioje jis galėtų būti priimtas. Jei asmuo, kuris buvo pripažintas nepageidautinu, pametė arba sunaikino savo kelionės dokumentus, Susitarianči Šalis vietoj jų pripažins Susitariančios Šalies, kurioje asmuo nebuvo priimtas, valstybinių institucijų išduotą dokumentą, nurodantį įlaipinimo į orlaivį ir atvykimo aplinkybes.

15 straipsnis PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Prireikus Susitariančių Šalių aeronautikos vadovybės keisis nuomonėmis, siekdamas glaudžiai bendradarbiauti ir susitarti visais šios Sutarties taikymo klausimais.

16 straipsnis KONSULTACIJOS

Kiekviena Susitarianči Šalis gali bet kuriuo metu pareikalauti konsultacijų šios Sutarties arba maršrutų tvarkaraščių pakeitimams, arba Sutarties interpretavimo klausimams aptarti. Tas pat taikoma diskusijoms dėl šios Sutarties taikymo, jei kuri nors iš Susitariančių Šalių mano, kad pasikeitimas nuomonėmis, kaip numatyta šios Sutarties 15 straipsnyje, nedavė patenkinamų rezultatų. Tokios konsultacijos turi prasidėti per du mėnesius nuo tos dienos, kai kita Susitarianči Šalis gavo reikalavimą.

17 straipsnis GINČŲ SPRENDIMAS

1) Jei pagal šios Sutarties 16 straipsnį neišsprendžiamas ginčas, susijęs su šios Sutarties interpretavimu arba taikymu, bet kurios Susitariančios Šalies prašymu jis bus pateiktas trečiųjų teismui.

2) Toks trečiųjų teismas sudaromas ad hoc tokiu būdu: kiekviena Susitarianči Šalis paskiria po vieną narį, o šie abu nariai susitaria paskirti savo pirmininku trečiosios valstybės pilietį, kurį turės paskirti Susitariančių Šalių Vyriausybės. Trečiųjų teismo nariai turi būti paskirti per du mėnesius, o pirmininkas – per tris mėnesius nuo tos dienos, kai kuri nors iš Susitariančių Šalių pranešė kitai Susitariančiai Šaliai apie savo ketinimą perduoti ginčą trečiųjų teismui.

3) Jei šio straipsnio 2 punkte numatytų terminų nesilaikoma, kiekviena Susitarianči Šalis turi teisę, nesant kurio nors kito atitinkamo sprendimo, paprašyti Tarptautinės Civilinės Aviacijos Organizacijos Tarybos prezidentą padaryti reikiamus paskyrimus. Jei prezidentas yra vienos iš Susitariančių Šalių pilietis arba jei jis kitaip negali atlikti šios funkcijos, reikiamus paskyrimus turi padaryti jį pavaduojantis viceprezidentas.

4) Trečiųjų teismas sprendimus priima balsų dauguma. Šie sprendimai privalomi Susitariančioms Šalims. Kiekviena Susitarianči Šalis atlygina savo paskirto nario ir atstovavimo jai trečiųjų teisme išlaidas; pirmininko išlaidas ir visas kitas išlaidas, susijusias su trečiųjų teismu, lygiomis dalimis pasidalija Susitariančios Šalys. Visais kitais atžvilgiais trečiųjų teismas nustato savo procedūrą.

18 straipsnis **DAUGIAŠALĖS KONVENCIJOS**

Jei įsigalioja Susitariančių Šalių priimta bendroji daugiašalė konvencija dėl oro susisiekiimo, bus taikomi šios konvencijos reikalavimai. Bet kurios diskusijos dėl šios Sutarties nutraukimo, pakeitimo ar papildymo pagal daugiašalės konvencijos reikalavimus turi vykti pagal šios Sutarties 16 straipsnį.

19 straipsnis **REGISTRAVIMAS TARPTAUTINĖJE CIVILINĖS AVIACIJOS ORGANIZACIJOJE**

Šią Sutartį ir visus jos pakeitimus Vokietijos Federacinės Respublikos Vyriausybė pateiks registruoti Tarptautinei Civilinės Aviacijos Organizacijai.

20 straipsnis **ĮSIGALIOJIMAS, GALIOJIMO LAIKAS**

1) Ši Sutartis įsigalios per vieną mėnesį nuo tos dienos, kai abi Susitariančios Šalys praneš viena kitai, kad įvykdyti įstatymų reikalavimai šiai Sutarčiai įsigalioji.

2) Ši Sutartis sudaroma penkeriems metams. Po to jos galiojimas pratęsiamas neribotam laikui, jei viena iš Susitariančių Šalių jos nenutrauks pagal šios Sutarties 21 straipsnį. Šios Sutarties 21 straipsnyje numatytos sąlygos taip pat bus taikomos ir per minėtą penkerių metų terminą.

21 straipsnis **NUTRAUKIMAS**

Bet kuri Susitarianči Šalis gali bet kuriuo metu raštu pranešti kitai Susitariančiai Šaliai apie savo sprendimą nutraukti šią Sutartį; toks pranešimas tuo pat metu bus perduotas Tarptautinei Civilinės Aviacijos Organizacijai. Tokiu atveju Sutartis netenka galios po dvylikos mėnesių nuo tos dienos, kai kita Susitarianči Šalis gaus tokį pranešimą, jei pranešimas nutraukti Sutartį nebus atšauktas susitarimu nepasibaigus šiam terminui. Nesant patvirtinimo, kad kita Susitarianči Šalis gavo pranešimą, bus manoma, kad jis gautas, praėjus keturiolikai dienų nuo jo gavimo Tarptautinėje Civilinės Aviacijos Organizacijoje.

Sudaryta Vilniuje 1997 m. vasario 17 d. dviem egzemplioriais lietuvių, vokiečių ir anglų kalbomis. Visi trys tekstai turi vienodą galią. Kilus nesutarimams dėl skirtingo tekstų lietuvių ir vokiečių kalbomis interpretavimo, bus remiamasi angliškuoju tekstu.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

VOKIETIJOS FEDERACINĖS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU